

РЕШЕНИЕ

№ 3005

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **7314** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ образувано е по жалба с вх.№ 0250-15/27.07.2020г. по описа на Министерски съвет, от Министерство на правосъдието, представлявано от министъра на правосъдието с адрес и –гр.София, ул.Славянска“ № 1 против Акт за установяване на публично вземане № ПВ-2020-8/14.07.2020г. /АУПВ/ издаден от Ръководителя на УО на ОП“Добро управление“ и директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, с който е установено вземане в размер на 11 320 лева с длъжник Министерство на правосъдието.

Жалбоподателят излага аргументи за нищожност на оспорения административен акт, алтернативно иска неговата отмяна като незаконосъобразен, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и неговата цел. Релевира доводи, че АУПВ е издаден при липса на друг влязъл в сила акт, обуславящ вземането на УО за връщане на платено финансово подпомагане, в случая решение за определяне на финансова корекция № ФК-2020-240/01.07.2020г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“, което е оспорено по съдебен ред. Сочи се, че са нарушени процесуалните правила и по конкретно разпоредбата на чл.26 ал.1 от АПК. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител юрк. Д., поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът -Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 чрез процесуалните си представители – юриконсулт В. и юриконсулт С. оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Представя писмен отговор. Претендира разности за юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура –редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

Министерство на правосъдието е бенефициент по Договор № BG05SFOP001-3.001-0015-C03 от 27.10.2017 г., сключен между Ръководителя на УО на ОПДУ и Министерство на правосъдието за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПДУ за изпълнение на проект с регистрационен № BG05SFOP001 -3.001-0015 с наименование „Технологични, обучителни и организационни средства за изпълнение на разработени вътрешни правила и политики за ползване на информационните ресурси в органите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“, в съответствие със ЗЕУ, НОИОСИС и съобразно залегналите правила и стандарти в Стратегията за развитие на електронното управление в Република България 2014-2020 и Пътната карта за нейното изпълнение. “

Министерство на правосъдието като бенефициент по цитирания договор от 27.10.2017 г. за финансирането на проект № BG05SFOP001-3.001 е получило по банковата си сметка на 27.06.2019 г. междинно плащане за възстановяване на първоначално верифицираните разходи по Искане за междинно плащане № 3/02.04.2019 г. (ИП № 3) в общ размер на 117 966,03 лв. (в т.ч. разходи за организация и управление в размер на 796,60 лева.)

С Решение № ФК-2020-240/01.07.2020 г. е определена финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за възлагане на обществена поръчка № 93-00-261/27.07.2018 г. с изпълнител „Стемо“ ООД на стойност 101 880,00 лв. с ДДС. Регистрирана е нередност № ОПДУ20/20/ЕСФ/155/01. Във връзка с решението за определяне на финансовата корекция и установената нередност е извършено намаляване на верифицирани разходи към ИП№ 3 в размер на 101 880 лв. по фактура № [ЕГН] от 01.03.2019 г. Вследствие на посоченото намаляване на верифицираните разходи със сумата 101 880 лв., допълнително е изчислена корекция в размер на 11 320,00 лв. върху верифицираните разходи за организация и управление, включени в ИП № 3, с която общият размер на верифицираните разходи по ИП № 3 се намалява от 117 966,03 лв. първоначално верифицирани на 4 766,03 лв., а първоначалният размер 11 796,60 лв. на верифицираните разходи за организация и управление се намалява на 476,60 лв.

Корекцията в размер на 11 320,00 лв. върху верифицираните разходи за организация и управление е приета като неверифициране на недопустими разходи по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ. Изчислена е в съответствие с т. 12, подточка 12.1 на Насоките за кандидатстване по Процедура BG05SFOP001-3.001, съгласно която разходите за организация и управление следва да са в размер до 10 % от общодопустимите разходи по проекта. Посоченото ограничение 10 % се съблюдава текущо по Искания за плащане съгласно чл. 4, т. 13 от Общите условия за изпълнение на проекти и финансови планове, финансирани по Оперативна програма „Добро управление“ по процедура BG05SFOP001-3.001. В тази връзка верифицираните

разходи за организация и управление след корекцията са 476,60 лв. и са 10 % от общите верифицирани разходи 4 766,03 лв. по ИП № 3.

Решение № ФК-2020-240/01.07.2020 г. за определяне на финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за възлагане на обществена поръчка № 93-00-261/27.07.2018 г. с изпълнител „Стемо” ООД на стойност 880,00 лв. с ДДС е обжалвано от страна на Министерство на правосъдието и е образувано адм. д. № 6933/2020 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 46 състав.

Независимо , че решението за определяне на финансова корекция не е влязло в сила е издаден Акт за установяване на публично вземане № ПВ-2020-8/14.07.2020г. от Директора на дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /ОПДУ/

Адм.дело № 6933/2020г. по описа на 46 състав на АССГ е приключило с Решение № 4297/30.06.2021г. , което е отменено с Решение на ВАС № 281/13.01.2022г. по адм.дело № 9689/2021г. по описа на ВАС, 7-мо отделение и делото е върнато за нова разглеждане от друг състав на АССГ. Образувано е адм.дело № 586/2022г. по описа на АССГ , 2 състав, чието Решение № 4056/16.06.2022г. е отменено с влязло в сила Решение № 2895/12.03.2024г. на ВАС, 7-мо отделение и със същото решение е отменено и Решение № ФК-2020-240/01.07.2020г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“./съдебните решения са приложени по делото лист 233-256/

В хода на настоящото съдебно производство е приложена административната преписка, както и всички съдебни актове, постановени във връзка с оспорване на Решение № ФК-2020-240/01.07.2020 г. на РУО на ОПДУ. Допълнително представени от жалбоподателя са писмени доказателства – писмо от РУО на ОПДУ и извлечение от банковата сметка на Министерство на правосъдието/МП/, въз основа на които се установява, че е постъпила сума по сметката на МП вследствие на отменената финансова корекция, определена с Решение № ФК-2020-240/01.07.2020г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление.

Жалбата до АССГ е подадена на 27.07.2020 г. /акта е издаден на 14.07.2020г./, т.е. същата е в срок и тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес, тя е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал.2, т.8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 16б ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Ако в

съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация.

Оспореният АУПВ е издаден от компетентен орган – Ръководителят на УО на ОПДУ, оправомощен със Заповед № Р-90/10.05.2017г. на Министър-председателя на Република България и въз основа на чл.77а ал.1 т.1 и т.3 и ал.2 от Устройствения правилник на МС, както и въз основа на разпоредбата на чл.35 ал.3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество / Наредба № Н-3/, съгласно която в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав, намира че акта не е нищожен, поради което прима, за неоснователни аргументите на жалбоподателя в тази насока.

Актът за установяване на публично държавно вземане е издаден в предвидената от закона писмена форма и отговаря на изискванията на чл.59 ал.2 от АПК, като формално съдържа фактически и правни основания.

Актът обаче е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона.

В АУПВ като правно основание е посочена нормата на чл. 35 ал.1 т.2 и ал. 3 от Наредба № Н-3.

Съгласно разпоредбата на чл.35 ал.1 т.2 от Наредба № Н-3 бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В случая, никъде в административния акт не става ясно сумата, която подлежи на възстановяване в размер на 11 320 лева, как е квалифицирана от РУО на ОПДУ – като „недължимо платена или надплатена“ или като „неправомерно получена или неправомерно усвоена сума“. Веднъж в акта е посочено, че същата представлява корекция, върху верифицирани разходи за организация и управление, изчислена на основание т.13, подточка 12.1 на Насоки за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-3.001, а едновременно с това в акта е посочено, че същата сума представлява и „плащане на недопустими разходи за организация и управление по проекта“.

Така задължението установено с оспорения АУПВ не е еднозначно квалифицирано и в този смисъл изложените мотиви са неясни и неточни и не става ясно на кое измежду алтернативно посочените основания в чл.35 ал.1 т.2 от Наредба № Н-3 следва да бъде възстановена от Министерство на правосъдието, финансовата подкрепа, получена въз основа на договора за безвъзмездна финансова помощ.

Според чл.35 ал.3 от Наредба № Н-3, както вече бе посочено, при възстановяване на предоставената с договора за БФП финансова подкрепа управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, а именно -

по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

Въпросните разпоредби са процесуални, като те определят реда, по който се възстановява недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 166 от ДОПК определя реда за издаване на посочените актове, като разпорежда, че ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, каквато уредба липсва в ЗУСЕФСУ /ЗУСЕСИФ -в приложимата ред. ДВ. бр. 52 от 9.06.2020 г./, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.

В конкретния случай административният орган е нарушил и разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК, като не е уведомил жалбоподателя за откритото производство по издаване на АУПВ, по този начин го е лишил от право на защита и не е изяснил всички факти и обстоятелства, като не му е предоставил възможност да изрази становище, да изложи доводите си и да направи възражения за евентуална недължимост на установеното с акта вземане.

Неоснователно е възражението в постъпилия по делото писмен отговор на ответника, че жалбоподателят не е следвало да бъде уведомен за започналото производство и не е било нужно участието му в него. Напротив, видно е от приложимата уредба, УО на ОПДУ при издаване на Акта за установяване на публично вземане е бил длъжен да се съобрази с разпоредбите на Глава пета, Раздел I от АПК. Като не го е сторил е нарушил принципите на съразмерност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност и е самостоятелно основание за отмяна на акта.

В случая е допуснато нарушение и на разпоредбата на чл.35 от АПК, което е съществено и наред с констатирания от съда дефицит на мотиви, относно сочените правни основания за издаване на акта, дава основание за неговата отмяна.

За да издаде акта за установяване на публично вземане, административният орган изцяло се е позовал на Решение № ФК-2020-240/01.07.2020 г., с което е определена финансова корекция в размер на 100% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор за възлагане на обществена поръчка № 93-00-261/27.07.2018 г. с изпълнител „Стемо“ ООД на стойност 101 880,00 лв. с ДДС. Регистрирана е нередност № ОПДУ20/20/ЕСФ/155/01. Във връзка с решението за определяне на финансовата корекция и установената нередност, е извършено намаляване на верифицирани разходи към ИП №3 в размер на 101 880,00 лв. по фактура № [ЕГН] от 01.03.2019 г.

Вследствие на посоченото намаляване на верифицираните разходи със сумата 101 880.00 лв., допълнително е изчислена и корекция в размер на 11 320,00 лв. върху верифицираните разходи за организация и управление, включени в ИП № 3

Корекцията в размер на 11 320.00 лв. върху верифицираните разходи за организация и управление е определена и като недопустими разходи по аргумент на чл. 57, ал. 1. т. 2 от ЗУСЕСИФ.

Основанието за дължимостта на процесната сума от Министерство на правосъдието в размер на 11 320 лева е мотивирано изцяло с Решение № ФК-2020-240/01.07.2020 г., като РУО на ОПДУ не е съобразил обстоятелството, че процесното решение за определяне на финансова корекция не е влязло в сила, като видно от датата на издаване на АУПВ - 14.07.2020г. същият е издаден дори преди да изтече срокът за

оспорване на по съдебен ред на цитираното решение за налагане на финансова корекция.

За да се издаде акт при условията и реда на чл. 166, във връзка с чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, е необходимо недължимо платените или надплатени суми да са възникнали въз основа на административен акт, какъвто акт по смисъла на ЗУСЕФСУ е влязлото в сила решение на УО за установена финансова корекция. Не само, че процесното решение за определяне на финансова корекция не е влязло в сила, но същото е отменено с влязло в сила Решение № 2895/12.03.2024г. на ВАС, 7-мо отделение, както вече бе посочено.

Предвид всичко изложено, оспореният Акт за установяване на публично вземане № ПВ-2020-8/14.07.2020г. /АУПВ/ издаден от Ръководителя на УО на ОП“Добро управление“ и директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, с който е установено вземане в размер на 11 320 лева с длъжник Министерство на правосъдието следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора, направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя на основание чл. 143, ал.1 от АПК, за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателно.

На основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът следва да присъди в полза на Министерство на правосъдието разноски в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично вземане № ПВ-2020-8/14.07.2020г. /АУПВ/ издаден от Ръководителя на УО на ОП“Добро управление“ и директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, с който е установено вземане в размер на 11 320 лева с длъжник Министерство на правосъдието.

ОСЪЖДА Министерски съвет да заплати на Министерство на правосъдието разноски по делото в размер на 200/двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: